

סיעת "עוז", צביקה שרף, צבי ליבר ואח' - כולם (9 עותרים) מיוצגים עו"ד אמיר רוזנברג ואח'

העותרים

נ ג ד

איגוד הכדורסל בישראל
המשיב

סיעות מרכז הפועל ומרכז מכבי
משיבות פורמליות

ה ח ל ט ה

נשיא בית הדין:

מ ב ו א :

1. בפנינו עתירה של העותרים לכך שנורה למשיב (להלן: האיגוד) למסור לסיעת "עוז" או למי מחבריה, נתונים מסוימים ובעיקר העתקים של טופסי תמיכה של קבוצות/אגודות שהיו זכאיות להשתתף/השתתפו בבחירות האחרונות לבחירת הנהלה חדשה לאיגוד. עוד מבוקש, שנורה לאיגוד לשמור על כל החומר המבוקש ולא להשמידו עד להחלטה אחרת של בית דין זה.

2. (א) לפני שאדון בבקשה לגופה, עלי להתייחס לטענת העותרים כי על בית הדין לקיים דיון בעל פה במעמד הצדדים ולא לתת החלטתו בעקבות ועל סמך החומר שבכתב שבפנינו, בלבד. הכלל הרחב הוא שיש לתת לכל בעלי הדין הזדמנות להציג את ראיותיהם ולהשמיע את כל טענותיהם ולהגיש את סיכומיהם בפני הפורום שיחליט בענינם, טרם שיחליט. זה נכון לפי כללים של "צדק טבעי" וזה נכון לפי כללים של " הליך ראוי והוגן" (Due process). אלא שעקרון חשוב ומהותי זה יכול, במקרים המתאימים, להתקיים ולהתמלא, במתן הזדמנות לכל הצדדים להציג את כל ראיותיהם וטענותיהם בכתב, וכך עשיתי בהחלטה מיום 7.6.16. הבהרתי במפורש כי " יומם של הצדדים בבית הדין יהיה במתכונת דיונית זו".

הצדדים נהגו לפי הפרוצדורה שנקבעה בהחלטתי. הנ"ל. אלא, שב"כ העותרים כותב בעתירתו המתוקנת שאי קיום "דיון בעל פה, עשויה לפגוע בהליך ובבירור הנדרש, לאור אופייה של השלמת הטיעון שבעל פה, שאמורה לסייע לבית הדין בקבלת החלטה בעתירה שלפניו".

(ב) האיגוד הגיש לנו בקשה בכתב שנחייב את העותרים להפקיד ערובה להבטחת הוצאות המבקש. לכך מתנגד ב"כ העותרים. נימוקים מפורטים של הצדדים הוגשו לנו בכתב.

בנסיבות העניין, כאשר כל העובדות הנטענות בעתירה וכך גם כל נימוקי הצדדים וטענותיהם שהוגשו לנו במתכונת של סיכומים בכתב, ברורים לנו מלוא צורכנו, הייתי מציע לחברי למותב לחייב את העותרים, ביחד, להפקיד ערובה להוצאות המשיבים, במזומן או בערבות (התחייבות) בנקאית, ע"ס 30.000 ₪,

כתנאי מוקדם לקביעת העתירה לדיון, וכי אם לא תופקד ערובה כאמור תוך 21 ימים מיום מתן החלטתנו בעניין הפקדת ערובה, העתירה תימחק. טעמי לכך הם:

- (1) חלק משמעותי מטענות העותרים נשמעו והוכרעו ע"י ב"ד זה וכן ע"י בימ"ש מחוזי נכבד, וניסיון לדון בכך שוב, בין במישרין ובין בעקיפין, מצדיק הפקדת ערובה כנ"ל.
- (2) העותרים מבקשים סעד שהוא, לכאורה בשלב זה, נוגד את הוראת סעיף 7 (א) (1) של התקנון של האיגוד, הקובע שעל "ועדת הבדיקה" (אתיחס אליה ואל הרכבה בהמשך) לשמור על חשאיות הקבוצות התומכות, והרי זה עיקר המבוקש בעתירה.
- (3) ספק בשלב זה – טרם דיון בעתירה עצמה-, אם סיעת עוז ואנשיה עברו את סף המינימום של 10%, כמצוות התקנון בעניין הבחירות.

(ג) ב"כ העותרים "נוזף" בי (סעיפים 54-55 בעתירה המתוקנת), על כך שכתבתי בהחלטתי מיום 7.6.16 הנ"ל כי "מאחר שנראה לכאורה שעתירת סיעת עוז לוקה בשיבוש בעניין הבחירות – שהתקיימו ולא יתקיימו...", כפתח בהחלטתי להגשת עתירה מתוקנת וכי על הצדדים להציג מסמכים, טיעוניהם ואסמכתאותיהם "במתכונת של סיכומים".

אני מקבל את "הנזיפה" ברצון, אך הפעם, למרות שבדרך כלל אין זה ראוי, מבחינתו של עו"ד המייצג בעלי דין, "לנוזף" בפורום השיפוטי. במקרה הנדון, ב"כ העותרים כותב כי בעתירה נפלה "טעות סופר" בעוד שאני כיניתי זאת "שיבוש". הבדל דק עד שאינו ראוי להתעכב עליו. ציינתי, שאני מקבל את "הנזיפה" ברצון, משום שבמכוון "ניצלתי" את "טעות הסופר" או "השיבוש" שבעתירה כדי לקבוע מתכונת דיונית רחבה בכתב, על מנת לאפשר מתן החלטה ללא דיון בעל פה – לאחר שיוגשו כל הטענות וכיו"ב בכתב.

(ד) עכשיו אקשור את הדברים לעיל לחטיבה אחת, ואבהיר מדוע איני רואה טעם וצורך לקבוע ישיבה בעל פה, בנוסף לכל החומר המצוי בפנינו בכתב.

(1) חיוב העותרים בהפקדת ערובה כנראה תקשה על העותרים, ולכן אני מעדיף להחליט בעתירה לגופה, לאחר שהעותרים ידעו שלא תתקיים ישיבה בעל פה (החלטתי מיום 7.6.16 הנ"ל), והגישו את כל מסמכיהם, תצהיריהם וטענותיהם במתכונת של סיכומים.

הימנעות מקיום דיון בעל פה, שהוא מיותר עניינית במקרה זה, מאפשרת לי להציע לחברי לדחות את הבקשה להפקדת ערובה להוצאות כנ"ל, משום שהצדדים ובית הדין לא הוטרחו לדיון בע"פ מיותר, כפי שאנמק להלן..

(2) אין זה מועיל לעותרים - מבחינת הליך ראוי - שנדחה את הדיון בעתירה למועד מאוחר, על מנת לאפשר להם להפקיד את הערובה, בשל הסיכון, מבחינתם, שככל שחולף הזמן מאז הבחירות, יקשה עליהם לבקש את ביטול הבחירות שהתקיימו ולקבוע בחירות חדשות (בפני בימ"ש מוסמך). כמובן, שאיני מביע כאן את דעתי לגבי סיכויי ההצלחה של העתירה, משום שאני טרם דן בעתירה לגופה, אלא מציג קושי אפשרי.

(3) עתירה המוגשת לבית הדין העליון של איגוד הכדורסל, בהבדל מערער, דומה במתכונתה הצורנית לעתירה לבג"ץ. בין היתר, כל העובדות הרלבנטיות, לדעת העותרים) חייבות להיתמך בתצהירים מתאימים ובראיות שמצורפות לתצהירים.

בעתירה מופיעה טענה מרכזית נגד המשיבות הפורמאליות - ונגד האיגוד על שאיפשר זאת-, והיא שבעת שהחתימו את הקבוצות על "טופסי התמיכה", מעבר ל 10% מכלל הזכאים להצביע בבחירות (סף זכאות להשתתף בבחירות, לפי התקנון), הן עשו זאת כדי לגרום לפסילת טופסי תמיכה בסיעת עוז, שנחתמו לפני כן ע"י 4 קבוצות (שפרטיהן מצויים בסעיף 8 לתצהירו הראשון של מר צביקה שרף, שניתן בתמיכה לעתירה, וכן אני מפנה לנאמר לכל אורך תצהירו הנוסף של מר שרף שניתן בתמיכה לעתירה המתוקנת). בתצהיר הנוסף נאמר, בסעיף 21: "לפי המידע שהצטבר ומצטבר בידי העותרים, הופעלו לחצים כבירים על שלושה בעלי זכות הצבעה שחתמו על טופסי תמיכה בסיעת עוז, לחתום על טופסי תמיכה לטובת המרכזים, אך ורק לצורך פסילת הטפסים, ולא כדי לקבל תמיכה".

(ה) אילו הטענות האמורות היו נתמכות בתצהיר שנתנו הוא "מקור ראשון" או "כלי ראשון", או במסמך שנערך ע"י "מקור ראשוני" (מי שלחץ ו/או מי שהופעלו עליו לחצים) ושצורף לתצהיר של מר שרף (שעדותו בתצהיר היא "עדות שמיעה" לגבי העובדות הנ"ל הנטענות בו), אין ספק שהייתי קובע דיון בעל פה כדי לאפשר חקירה נגדית של העדים המתאימים. אלא, שלא הוגשו לנו כל ראיות "מכלי

ראשון", וגם אם מר שרף היה חוזר על גירסתו העובדתית, כפי שמופיעה בתצהיריו, וגם אם היינו מקבלים את עדותו כמהימנה, לא היה בכך די כדי להוכיח את גירסתו האמורה, בהיותה "עדות שמיעה" בלבד, וגירסתו הוכחה בתגובות של המשיבים. נטל ההוכחה מוטל על העותרים והם לא הרימו נטל זה, אפילו לכאורה (בתצהיר או במסמך ממקור ראשון). לכן, דיון בעל פה לא יוכל להועיל לעותרים, משום שהם אינם רשאים להרחיב את יריעת העתירה המתוקנת ולא היו רשאים להשמיע עדים או להציג מסמכים שלא צורפו לעתירה (המקורית או המתוקנת).

(1) תקנון בית הדין העליון נותן בידי בית הדין הדן "בכל ענין וענין הבא בפניו" סמכות לקבוע את סדרי הדיון בענין שלפניו, בסייג אחד "מבלי לפגוע בכללי הצדק הטבעי, בית הדין אינו קשור לסדר הדין ודיני הראיות" (סעיף 8 א 2).

כללי הצדק הטבעי מחייבים "שמיעת הצד האחר" וראיותיו. אפשר שהדבר ייעשה בדיון בעל פה, בעקבות כתבי טענות, ואפשר שייעשה בכתב לפי קביעת בית הדין. במקרה זה, שאינו ערעור, שלגביו התקנון מפרט יותר (סעיף 8.ב, ג ד שבתקנון בית הדין העליון), קבעתי, מטעם בית הדין - בהחלטה שצוינה לעיל מתכונת של הצגת כל החומר בכתב (טענות, מסמכים, תצהירים וסיכום טענות ומתן זכות תשובה במתכונת של סיכומים). בכך ניתנה לשני הצדדים "יוםם" בבית הדין, הן בישיבה המקדמית שקיימנו בתקין והן במתכונת שקבעתי בהחלטה מיום 7.6.16.

ל ג ו פ ה ע ת י ר ה :

3. בהחלטה קודמת הכרנו במעמדם ובזכותם של העותרים להגיש את העתירה. אין צורך לחזור על כך. לא שינינו דעתנו.

4. (א) העותרים לא תוקפים בפנינו את הבחירות ותוצאותיהן, אלא הם רק מבקשים מאתנו שנורה לאיגוד למסור להם העתקים של טופסי התמיכה החתומים שהיו בפני "ועדת הבדיקה" ושלפיהם החליטה לפסול "כתבי הצטרפות" – "טופסי תמיכה" בלשוני -, "כפולים", לאמור שנחתמו בשם אותן קבוצות פעמיים, פעם בתמיכה לסיעת עוז ופעם בתמיכה לאחד ממרכזי הספורט. פירוט מופיע בהחלטה של "ועדת הבדיקה" שמצויה בידי העותרים. העותרים אינם רוצים להטריח את האיגוד ואת בית הדין לשם ריצוי סקרנותם. הם מתעתדים לפנות לבית המשפט המוסמך בבקשה לפסילת הבחירות שהתקיימו ביום 18.5.2016 בהסתמך על אותם טפסים כפולים.

(ב) אני מציע לחברי לדחות את טענות העותרים, ככל שהן מבוססות או נסמכות על מכתב של רשם העמותות אל איגוד הכדורסל, מיום 16.3.15, משום שבאותה עת היה התקנון שונה בכל הקשור לענייננו. דחינו בעבר בקשה של סיעת עוז לפסול את סעיף 7 (א) (1) לתקנון, ואין מקום לחזור שוב על הדברים. החלטתנו בעינה עומדת.

(ג) העותרים סבורים שיש לפסול את התמיכה המאוחרת בזמן, במקרה של "תמיכות כפולות" השונות אחת מהשנייה באשר למועמד הנבחר על ידי אותה קבוצה. ולאור טענתה שהתמיכות הראשונות בזמן, מתוך "התמיכות הכפולות" שנפסלו ע"י "ועדת הביקורת", היו בסיעת עוז, הם מבקשים שנאשר את אותם קולות ונתערב בכך שהחלטת "ועדת הביקורת" ונתקנה בהתאם. אני מציע לחברי שנדחה טענה זו. אין בתקנון איסור על חתימה כפולה, אלא ישנה תוצאה למעשה כזה שהיא פסילת ההצבעה הכפולה בשלמותה. אין מקום שנתערב בכך. שיקול הדעת והסמכות היו בידי האסיפה הכללית של האיגוד שקבעה את סעיפי התקנון באופן תקין וסביר.

(ד) לעניות דעתי, אין זה משנה את התוצאה אם מישוהו שכנע נציגים של קבוצה מסוימת לחתום בשמה על תמיכה בפלוני או שהחותמים יזמו בעצמם את חתימתם ואת שם המועמד הנבחר על ידם. די בכך שנקבע שהעותרים לא הוכיחו כי נעשתה פעילות אסורה בהקשר לחתימות על "טופסי התמיכה" בכלל וע"י מי מהמשיבים בפרט. אין די בטענה סתמית "מפי השמועה". אין בעתירה וברצופותיה ובטיעוני העותרים מעבר לכך.

(ה) ב"כ העותרים מצטט מפסקי דין של ביהמ"ש העליון הדנים במקרים של קיום פגמים מהותיים בבחירות ובטוהר הבחירות. אין זה חל במקרה הנדון. ההצבעות נבחנו ע"י "ועדת הבדיקה" ותקינותם ותוצאתם אושרה ע"י מנהל הבחירות (עו"ד איתן הברמן) שמונה על ידי בית דין כמתחייב מהתקנון.

(ו) ישנה טענה נגד מינויים של שני חברי בית דין זה כחברי "ועדת הבדיקה" לעניין הבחירות. אין, חלילה, טענה לגבי יושרם או כשירותם, אלא הבעת תרעומת (? – כך אני מבין את טיב הטענה) נגד היותם דיינים בבית הדין העליון של האיגוד, ומשכך ב"כ ראה לנכון לציין בטיעונו שעלינו לפסוק בהתעלם מעובדת היותם חברים בבית דין זה. זאת ועוד, העותרים סבורים כי היה מקום וחובה להזמין להציג עמדתם לפני שועדת הביקורת נתנה את החלטתה בעניין פסילת "טופסי תמיכה" כפולים. בכך רואים העותרים פגיעה במהלך הבחירות ובתוצאתן (איני מפרט את הטענות אלא מסכם את מהות הטענה).

אני מציע שנדחה את עמדת העותרים. אני מוכן להסכים, מבחינה עקרונית בלבד, שאולי מוטב שבעתיד חברי ועדת הבדיקה בקשר לבחירות לא ימונו מבין חברי בית הדין. לשם כך יהיה צורך בתיקון התקנון, ולא לבית הדין הסמכות לכך. אינני חושש שחברי בית הדין המתמנים לא יעמדו במשימה ביושר, בהצלחה ובכבוד. אני משוכנע מעבר לכל ספק סביר שימלאו משימתם בהצלחה מופתית, כפי שמילאו חברי ועדת הבדיקה עו"ד וסרצוג ופרייטג בבחירות האחרונות. אלא, יתכן שמוטב - מבחינת מראית הצדק בלבד - שהגוף השיפוטי העליון של האיגוד לא יהיה מעורב בענייני האיגוד מעבר לתפקידיו השיפוטיים ואולי תפקידים טקסיים פורמליים וכד', כפי שהאיגוד מוצא לנכון ושאינם מתנגשים עם תפקידיו השיפוטיים, במישרין או בעקיפין.

במקרה הנדון, לא היה מקום לדחות את מועד הבחירות או לעכבן עד לשינוי התקנון בסוגיה זו (אם האיגוד בכלל יחליט על שינוי כלשהו, כי גם בהוראות הקיימות אין פסול ממשית), ועובדת היותם של חברי "ועדת הבדיקה" דיינים בבית דין זה רק מחזקת את משקל החלטתם. יחד עם זאת, לא הייתי מהסס לשנות ואפילו לבטל את החלטתם אילו מצאתי פגם ממשית כלשהו בהחלטתם. אין פגם כזה, ומכל מקום לא הוכח כזה.

חברי ועדת הבדיקה לא היו אמורים להזמין גורמים או גופים כלשהם לדיון בקשר לבדיקה שביצעו. זו הייתה בדיקה אובייקטיבית של מסמכים רלבנטיים ובחינת תוקפם או פסילתם. הועדה פעלה בסמכות ולא הפלתה צד כלשהו במסקנותיה. דין שווה נעשה עם כל הצדדים הקשורים לנושא. לא למותר לציין ש"מנהל הבחירות" שמע טענות בקשר לבחירות ואף תיקן דברים כאשר מצא שיש מקום לכך.

(ז) אינני נכנס למחלוקת שבין הצדדים בסוגיה האם העתירה היא תיאורטית בלבד - כגרסת המשיבים (משום שגם אם יוכשרו ההצבעות הכפולות לטובת "עוז" אין בכך לשנות את התוצאה, מאחר ש"עוז" לא עברה את רף המינימום של 10%), או שיש לכך השפעה מעשית (כפי שטוענת "עוז" בחצי פה – אני מתאר זאת כך, משום ש"עוז" טוענת שאין מקום להסיק מסקנות בדבר התוצאה בטרם הוחלט לקבל את טענתה). יחד עם זאת אומר, שלכאורה נראית לי עמדתו של האיגוד מעמדתם של העותרים, משום שבתי משפט ובתי דין אינם עוסקים בסוגיות אקדמאיות תיאורטיות אלא עליהם להכריע בסוגיות מעשיות הבאות בפניהם. אם איני מחליט לדחות את העתירה כחסרת תוצאה מעשית, זה רק משום שלא מצאתי בסיס להתערב בממצאים ובמסקנות של "ועדת הבדיקה" ובתוצאות הבחירות כפי שנקבעו ע"י עו"ד הברמן בתפקידו כ"מנהל הבחירות".

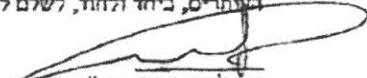
5. העותרים טוענים שיש להם זכות לקבל עותקים של "טופסי ההצבעה" ונתונים נוספים שפורטו בסעיפים 1,2,3 בפתח העתירה המתוקנת. אינני סבור שיש להם זכות לכך, לאור הוראות שבתקנון בדבר חשאיות הבחירות. לכן מונתה "ועדת בדיקה" אובייקטיבית ו"מנהל בחירות" אובייקטיבי.

למרות האמור, אם הנהלת האיגוד תחליט לפי שיקול דעתה, לפני משורת הדין, לפנות לנוגעים בדבר ולקבל הסכמתם למסירת הנתונים והעתקי המסמכים המבוקשים לידי ב"כ של העותרים, ואם תקבל הסכמה כזו – רק לגבי מי שהסכמה חלה, הנהלת האיגוד תהיה רשאית למסור את החומר לב"כ העותרים, כדי להסיר לזות שפתיים. אני מדגיש שהאיגוד אינו חייב לנהוג לפני משורת הדין והנושא מסור לשיקול דעתו, ולא לבית הדין להשפיע בעניין.

6. ככל שהועלו בעתירה המתוקנת טענות נוספות שלא דנתי בהם לעיל, הרי שאני מצהיר שעיינתי בכל הטענות והמסמכים שהוגשו מטעם העותרים, ואיני רואה צורך להתעכב על נקודות נוספות, ככל שישנן.

התשובות לעיל חלות על מכלול העצות של התורים, כך שמענה שלא דנתי בה במקורש, נדחת מכללא, לאור כל האמור בחוזה דעתי.

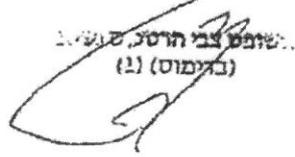
6. לאור שדדיתי את כל טענות העותרים, אני מציע לחברי שסיהא אה העותרה בשלמותה יגזיב את העותרים, ביוזם הלחוז, לשלום לכ"א מהמשיבים סך של 7500 ₪ + מע"מ, כדצאוח הדיון.

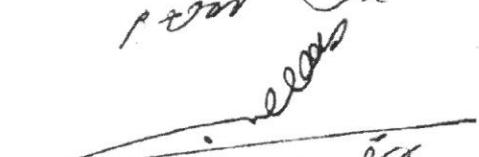

ישי לויס, נשיא כיה"ד

דני מסטס אמ"מ של ההתאחדות האנטיקור
של כ"פ נשיא כיה"ד, על סף התקולע.

...
(בדומות) (2)

4.8.16

א"י מסטס

דני מסטס

התובל באשר במח"ב ס"א י"א מ"ה

מ"מ בניצוח כ"פ 13 ז' 7.8.16